

acesteia din urmă în statul membru de executare, după audierea sa în statul membru în statul membru emitent al mandatului de arestare, în vederea executării pedepsei sau a măsurii privative de libertate care ar putea fi pronunțată împotriva acesteia în statul membru emitent — Situația particulară a unei persoane deja condamnate în statul membru emitent, însă printr-o decizie pronunțată în lipsă împotriva căreia aceasta încă dispune de o cale de atac — Incidența pe care un risc de încălcare a drepturilor fundamentale a persoanei vizate și, în special, a respectării vieții sale private și familiale o poate avea asupra deciziei ce urmează să fie adoptată de autoritățile judiciare ale statului membru de executare

Dispozitivul

Articolul 4 punctul 6 și articolul 5 punctul 3 din Decizia cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre trebuie interpretate în sensul că, atunci când statul membru de executare în cauză a transpus articolul 5 punctele 1 și 3 din această decizie cadru în ordinea sa juridică internă, executarea unui mandat european de arestare emis în scopul executării unei pedepse pronunțate în lipsă în sensul articolului 5 punctul 1 poate fi supusă condiției ca persoana în cauză, resortisant sau rezident al statului membru de executare, să fie returnată în acest din urmă stat pentru a executa acolo, dacă este cazul, pedeapsa care va fi pronunțată împotriva sa la finalul unei noi proceduri de judecată organizate în prezența sa în statul membru emitent.

(¹) JO C 233, 26.9.2009, p. 11.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 14 octombrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Centrale Raad van Beroep — Țările de Jos) — JA van Delft, JC Ramaer, JM van Willigen, JF van der Nat, CM Janssen, O Fokkens/College van zorgverzekeringen

(Cauza C-345/09) (¹)

[Asigurări sociale — Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 — Titlul III capitolul 1 — Articolele 28, 28a și 33 — Regulamentul (CEE) nr. 574/72 — Articolul 29 — Libera circulație a persoanelor — Articolele 21 TFUE și 45 TFUE — Prestații de asigurare de sănătate — Titularii ai unei pensii pentru limită de vârstă sau ai unei indemnizații pentru incapacitate de muncă — Reședință într-un alt stat membru decât statul răspunzător pentru plata pensiei sau a indemnizației — Acordarea unor prestații în natură în statul de reședință, suportate de statul răspunzător pentru plata pensiei sau a indemnizației — Neînregistrare în statul de reședință — Obligație de plată a contribuțiilor în statul răspunzător pentru plata pensiei sau a indemnizației — Modificare a legislației naționale a statului răspunzător pentru plata pensiei sau a indemnizației — Continuitatea asigurării de sănătate — Diferență de tratament între persoanele rezidente și cele nerezidente]

(2010/C 346/28)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Centrale Raad van Beroep

Părțile din acțiunea principală

Reclamantși: J.A. van Delft, J.C. Ramaer, J.M. van Willigen, J.F. van der Nat, C.M. Janssen, O. Fokkens

Pârât: College van zorgverzekeringe

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Centrale Raad van Beroep — Interpretarea Tratatului CE, a articolelor 28, 28c, 33 și a Anexei VI secțiunea R punctul 1 literele (a) și (b) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați și cu familiile acestora care se deplasează în cadrul Comunității (JO L 149, p. 2, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 26) și a articolului 29 din Regulamentul (CEE) nr. 574/72 al Consiliului din 21 martie 1972 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 1408/71 (JO L 74, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 74) — Titularii pensiei sau indemnizației — Obligația de înregistrare la College voor zorgverzekeringen în Țările de Jos — Obligația de a plăti o cotizație

Dispozitivul

- Articolele 28, 28a și 33 din Regulamentul nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați și cu familiile acestora care se deplasează în cadrul Comunității, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1992/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006, coroborate cu articolul 29 din Regulamentul nr. 574/72 al Consiliului din 21 martie 1972 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 1408/71 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu salariații și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în interiorul Comunității, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 3111/2007 al Comisiei din 19 martie 2007, trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări a unui stat membru, precum cea în cauză în acțiunea principală, care prevede că titularii unei pensii sau ai unei indemnizații datorate în temeiul legislației acestui stat care au reședința într-un alt stat membru, în care au dreptul, în temeiul articolelor 28 și 28a, la prestațiile de boală în natură acordate de instituția competentă din acest stat membru, trebuie să achite, sub forma unei rețineri din pensia sau din indemnizația amintită, o contribuție pentru prestațiile menționate chiar și atunci când nu sunt înregistrați la instituția competentă din statul membru în care au reședința.
- Articolul 21 TFUE trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări a unui stat membru, precum cea în cauză în acțiunea principală, care prevede că titularii unei pensii sau ai unei indemnizații datorate în temeiul legislației acestui stat membru care au reședința într-un alt stat membru, în care au dreptul, potrivit articolelor 28 și 28a din Regulamentul nr. 1408/71, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 1992/2006, la prestațiile de boală în natură acordate de instituția competentă din acest din urmă stat membru, trebuie să achite, sub forma unei rețineri din pensia sau din indemnizația amintită, o contribuție pentru prestațiile menționate chiar și atunci când nu sunt înregistrați la instituția competentă din statul membru în care au reședința.

În schimb, articolul 21 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune unei astfel de reglementări naționale în măsura în care aceasta induce sau presupune — aspect care trebuie verificat de instanța de trimitere — o diferență de tratament nejustificată între persoanele rezidente și cele nerezidente în ceea ce privește continuitatea protecției globale împotriva riscului de boală de care aceștia beneficiau în cadrul unor contracte de asigurare încheiate înainte de intrarea în vigoare a respectivei reglementări.

(¹) JO C 11, 16.1.2010.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 28 octombrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Hof van beroep te Antwerpen — Belgia) — Belgisch Interventie- en Restitutiebureau/SGS Belgium NV, Firme Derwa NV, Centraal Beheer Achmea NV

(Cauza C-367/09) (¹)

[Trimitere preliminară — Afectarea intereselor financiare ale Uniunii Europene — Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 — Articolul 1, articolul 3 alineatul (1) al treilea paragraf, articolul 5 și articolul 7 — Regulamentul (CEE) nr. 3665/87 — Articolul 11 și articolul 18 alineatul (2) litera (c) — Noțiunea de agent economic — Persoane care au participat la săvârșirea abaterii — Persoane care au obligația să își asume răspunderea pentru abatere sau să vegheze ca aceasta să nu fie comisă — Sancțiuni administrative — Efect direct — Prescripția acțiunii — Întrerupere]

(2010/C 346/29)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hof van beroep te Antwerpen

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Belgisch Interventie- en Restitutiebureau

Pârâte: SGS Belgium NV, Firme Derwa NV, Centraal Beheer Achmea NV

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Hof van beroep te Antwerpen — Interpretarea articolului 1, a articolului 3 alineatul (1) al treilea paragraf și a articolelor 5 și 7 din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene (JO L 312, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 1, p. 166) precum și a articolului 18 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CEE) nr. 3665/87 al Comisiei din 27 noiembrie 1987 de stabilire a normelor comune de aplicare a sistemului de restituiri la export pentru produsele agricole (JO L

351, p. 1) — Noțiunea de agent economic — Persoane care au participat la săvârșirea abaterii și persoane care pot fi obligate să își asume răspunderea pentru abatere ori care ar fi trebuit să vegheze ca aceasta să nu fie comisă — Prescripție a urmăririi în justiție — Întrerupere

Dispozitivul

1. Articolele 5 și 7 din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene nu se aplică astfel încât o sancțiune administrativă să poată fi aplicată numai în temeiul acestor dispoziții din moment ce, în contextul protecției intereselor financiare ale Uniunii, aplicarea unei sancțiuni administrative unei categorii de persoane impune ca, anterior comiterii abaterii în cauză, fie legiuitorul Uniunii să fi adoptat o reglementare sectorială care definește o astfel de sancțiune și condițiile aplicării sale acestei categorii de persoane, fie, eventual, atunci când o astfel de reglementare nu a fost încă adoptată la nivelul Uniunii, dreptul statului membru pe teritoriul căruia a fost comisă această abatere să fi prevăzut impunerea unei sancțiuni administrative acelei categorii de persoane.
2. În împrejurări precum cele în discuție în acțiunea principală, în care reglementarea sectorială a Uniunii nu prevede încă obligația statelor membre de a stabili sancțiuni eficace în cazurile în care o societate specializată pe plan internațional în materie de control și supraveghere și autorizată de un stat membru a eliberat certificate false, articolul 7 din Regulamentul nr. 2988/95 nu se opune ca statele membre să aplice o sancțiune acestei societăți în calitatea sa de persoană care a „participat la realizarea abaterii” sau de persoană care este „obligată să își asume răspunderea” pentru aceasta în sensul acestei dispoziții, cu condiția ca totuși aplicarea unei astfel de sancțiuni să aibă la bază un temei juridic clar și neambiguu, fapt a cărui verificare este de competența instanței de trimitere.
3. În împrejurări precum cele în discuție în acțiunea principală, faptul de a comunica unei societăți specializate pe plan internațional în materie de control și supraveghere care a eliberat un certificat de punere în consum pentru o operațiune de export concretă un raport de anchetă ce pune în evidență o abatere în legătură cu această operațiune, de a solicita acestei societăți furnizarea unor înscrisuri suplimentare prin care se urmărește să se controleze caracterul real al punerii în consum, precum și de a trimite o scrisoare recomandată prin care se aplică o sancțiune societății respective întrucât a participat la realizarea unei abaterii în sensul articolului 1 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2988/95 constituie acte suficiente de precizie aduse la cunoștința persoanei în cauză cu privire la cercetarea sau la urmărirea în justiție a abaterii care, în consecință, întrerup prescripția acțiunii în sensul articolului 3 alineatul (1) al treilea paragraf din acest regulament.

(¹) JO C 297, 5.12.2009.